It's Probably Me

On Decembrie 02, 2017

Încearcă să înțelegi cine ești atunci când te pierzi în altcineva.

M-am adaptat la o realitate rămasă la nivel de bănuială, pe care de altfel nu am vrut niciodată să o recunosc, deși am fost avertizat de mecanismele cunoașterii, ale intuiției și ale nevoii de adevăr care se întind dincolo de experiență, parcă cu rostul de a deturna firescul către altceva mai pretențios. Traversare a absurdului? Ficțiune reală?

Trecutul meu retrăit într-un prezent determinat de forțele magnetice ale creației supusă unui sens ce o depășește și care, la limită, o face posibilă între potențialitate și act, între subiect și realizare, refuzând aproape o teoretizare adâncită, nu își mai găsește locul, aflându-se ca un corp străin ce declanșează o reacție uriașă în sufletul meu.

I ask myself, who'd watch for me? Uitând de rostul clipei care moare, să înțeleg esența dincolo de aparență devine o trezire spirituală a celui ce experimentează vulnerabilitățile ascunsului spre a ajunge la desfășurări deductive ale cunoașterii sapiențiale, dorite dar anevoioase, care încearcă o restabilire a credinței corecte alături de înviorarea inițiativei particulare de revizuire a temei numită: Dumnezeu.

Așteptare dinamică? Explorare a limitelor de înțelegere a unor iluzii? Unele lucruri nu pot fi prinse în cuvinte, ci doar în materia constituentă a imaterialului. Fără imaginație dusă prea departe și deci pierdere în decor și idei, încă o treaptă fără de care nu mă pot cățăra mai departe, în pragul unei împliniri redusă la abstract, niciodată satisfăcută, semăn cu Don Quijote crezându-se învins, neputincios în fața lipsei de roade a faptelor sale.

Leadership: Atribui valori de probabilitate unor lămuriri menite să-ți ofere însemnătate, evaluându-ți inexact capacitățile în raport cu momentele de incertitudine pe care le înfrunți?

A solitary voice to speak out and set me free. I hate to say it, I hate to say it, but it's probably me. Căci, asemenea unei întrebări la care nu primești niciun răspuns, mă simt angajat într-o tentativă pseudoștiințifică de a justifica o eventuală intervenție străină căruia i se aplică mărimea de măsurat: pluralitatea.

Ceva care mă întreabă doar despre ce se ascunde, ceva care îmi răspunde doar despre ceea ce se cunoaște, o compatibilitate a combinațiilor dintre viziune și atitudinea critică anulând caracterul a ceea ce este concret. Uf, încă o parabolă a dez-înstrăinării, o continuare a întoarcerii la mine din „altceva-ul în care mă pierdusem cu totul. O experiență subiectivă de care nu mă satur să o compar cu o creație supusă paradoxurilor într-o relație de alăturare a contrariilor dintre sine și Alter-Ego.

Deseori ne găsim în fața unor situații susținute de fundament științific pe care nu știm să le parcurgem, să le înțelegem și să le canalizăm către diferite căi de acțiune pe care singuri, prinși în paradigma noastră, nu le-am putea vedea.

Ordinea și potrivirea unor conjuncturi pentru a ajunge la îndeplinirea unui rezultat propus reprezintă doar o critică a fundamentelor științei raportată la o realitate rezultată din confruntarea de sensuri care condiționează funcționarea relației cu cele neștiute din cadrul unei experiențe de sine stătătoare. O experiență integrată în conceptul generos "just an

ordinary guy". If you wake the morning in a stranger's coat, no one would you see.

An ordinary guy este un Don Quijote care se bate cu morile de vânt, neacceptând să-și drămuiască pasiunile, pentru ca la finalul căutării de sine să se elibereze din marasmul conformismului și al cumințeniei „înțelepte". El reprezintă un simbol al unei etici active, momentul limită al unei aspirații salutare spre perfecțiune pe care nu o va atinge decât prin revelarea sinelui.

Lămuririle menite să-ți ofere însemnătate vin din partea obiectivității cu care îți judeci autenticitatea pe baza profilului de personalitate obținut prin intermediul unui Alter-Ego niciodată mulțumit, născut din frământări, incertitudini și contraste, din aspirații supuse permanent analizei lucide.

O extindere a experienței de sine este o răsturnare a vechilor constrângeri care te limitează, sub rezerva intenționalității de a aprecia „altceva-ul" acolo unde este prezent, creând în mod constant contexte de interpretare a realității.

Cu o amplificată sensibilitate față de conținutul artei (perceput ca obiect al științei), încerc să mă cufund în căutarea de răspunsuri la toate dilemele care-mi aleargă prin minte. Că dincolo de tot ce mă frământă, contrastând cu năzuințele cele mai profunde, dincolo de interpretările subiective ale experiențelor personale și negarea adevărurilor sfinte, stă un fel de nebunie a luptei cu mine însumi.

O neacceptare a convențiilor unanim acceptate. O depășire a limitelor. O exagerare, fie că e vorba de pasiunea pentru o idee, pentru o cauză, pentru o misiune, pentru descoperire.

Scriitorul român, Tudor Vianu, credea că din moment ce Sancho Panza s-a quijotizat pe deplin, este normal ca el să devină un Don Quijote în locul celuilalt.

When the world's gone crazy and it makes no sense, there's only one voice that comes to your defense: that voice of the stranger in you. Pentru că nu mă recunosc același ca înainte, derizoriu în tot ce mă ajuta să fiu eu însumi, ceva vrednic de o imaginație dusă pe o culme a confuziei unde nu există limită de timp, ci doar un strigăt în pustiu adresat unui Dumnezeu nevăzut.

Deci, pierdere de sine într-un joc care generează parcă o utopie a eului și neantului ce caracterizează un *cold cold ground* . Eu și cu mine însumi în labirintului singurătății, prea bine așezat ca să se descuie curând, înconjurat de știința ce își așteaptă încă răspunsul. You're not the easiest person I ever got to know, and it's hard for us both to let our feelings show.

Adevărata miză a redefinirii personale este acceptarea a tot ce simți în legătură cu misterul viu al vieții disimulat între două persoane: un idealist care nu se lasă bătut și un răzvrătit a cărui sminteală este „o formă de superioară înțelepciune".

It's Probably Me ori de câte ori încerc să înțeleg cine sunt atunci când mă pierd în altcineva.

Când te afli față în față cu tine, simți că ești un alt om? Evoluția ta spirituală se realizează prin analizarea și asumarea propriilor calități și defecte atunci când gândești prin creierul lui Don Quijote?

* Notă: Sting feat. Eric Clapton - It's Probably Me

Source: https://neculaifantanaru.com/its-probably-me.html